

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Det foreliggende lovforslag skal – sammen med de samtidig fremsatte forslag til ændring af lov om naturfredning og forslag til skovlov samt det af landbrugsministeren fremsatte forslag til lov om ændring af lov om støtte til forbedring af strukturen og effektiviteten i jordbruget (socio-strukturelle foranstaltninger) og en kommende ændring af skovstøtteleven – ses i sammenhæng med regeringens strategi for marginale jorder og den skovpolitiske redegørelse, jf. nedenfor pkt. 2 og 4.

1. Den hidtidige administration af lov 230

Lov 230 af 7. juni 1972 om erhvervelse af fast ejendom til fritidsformål har været i kraft i godt 15 år.

Gennem årene er der erhvervet godt 600 ejendomme med et samlet areal på knap 15.000 ha. Den samlede udgift hertil har andraget ca. 325 mio. kr.

Den årlige bevilling, der på finansloven er afsat til realisering af lov 230's formål, har de senere år andraget 27 mio. kr.

Det kan konstateres, at loven, inden for de bevilingsmæssige rammer der har været til rådighed, har opfyldt sit formål: aktivt at medvirke til, at befolkningen tilbydes mange vidt forskellige natur- og friluftsoplevelser. Dette sigte bør videreføres.

Ved afgørelsen af, om et erhvervelsesforslag skulle gennemføres, har det været lagt til grund, at erhvervelsen skulle have hovedsagelig regional – gerne national – betydning for befolkningens friluftsliv. Det vil sige, at det befolkningsunderlag, der kunne drage nytte af en erhvervelse, skulle være større end den enkelte bys eller kommunes.

Ved administrationen af loven har Miljøministeriet kunnet støtte sig på rådgivende udtalelser fra Erhvervelsesudvalget, som rummer repræsentanter for Finansministeriet, Landbrugsministeriet, Amtsrådsforeningen i Danmark, Miljøministeriets departement samt Planstyrelsen og Skov- og Naturstyrelsen. I november 1986 udvidedes udvalget med repræsen-

teranter for Danmarks Naturfredningsforening og Friluftsrådet.

I sager om erhvervelse af fast ejendom indhentes udtalelser fra Statsskattedirektoratet om pris og øvrige handelsvilkår. Hvis vilkårene falder inden for direktoratets skøn, kan erhvervelsen gennemføres med Finansministeriets tilslutning.

Hvis der i Erhvervelsesudvalget ikke har været enighed om et erhvervelsesforslag, er sagen af Finansministeriet krævet forelagt for Finansudvalget.

Skov- og Naturstyrelsen (tidligere Fredningsstyrelsen) har været medlem af formandskabet for udvalget, i den periode hvor loven har været administreret af Miljøministeriet.

Ved administrationen af loven har Miljøministeriet desuden støttet sig på de regionale fredningsmyndigheders holdning til de enkelte erhvervelsesforslag. Dette samarbejde forudsættes videreført og udvidet for så vidt angår forslag om tilskud til større naturbevarings- og genopretningsprojekter.

Rammerne for samarbejdet mellem de regionale fredningsmyndigheder og Miljøministeriet om ejendoms erhvervelser er efter en konference herom mellem amtsrådene/Hovedstadsrådet og Miljøministeriet fastlagt i et notat (»Middelfartpapiret«, juli 1986). Ifølge dette notat drøftes forslag til erhvervelser mellem den regionale fredningsmyndighed og det pågældende statsskovdistrikt for at få erhvervelserne belyst så grundigt som muligt, herunder formålet med erhvervelserne og hovedretningslinierne for den fremtidige drift. Herefter sendes forslagene til Skov- og Naturstyrelsen.

Miljøministeriets ejendomme administreres af statsskovdistrikterne. Overførsel af administrationen af en ejendom til en anden myndighed, f.eks. et amtsråd/Hovedstadsrådet, herunder de økonomiske byrder, der er forbundet hermed, vil kunne aftales med bevarelse af ejendomsretten i Miljøministeriet. Det vil formentlig i visse tilfælde være hensigtsmæssigt, at der aftales en sådan overførsel. Det vil typisk dreje sig om enligtliggende støttepunkter for friluftslivet og egentlige aktivitetsbetingede projekter. Andre for-